ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24—94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 26 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1964
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΙΘ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6080

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΣΥΝΕΖΗΤΗΘΗ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΕΤΟΝΙΣΕΝ ΟΤΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΙΝΕ ΣΥΓΚΕΧΥΜΕΝΗ ΚΑΙ ΑΝΕΔΑΦΙΚΗ

ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ: ΑΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙΦΑΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ ΑΦ' ΗΣ ΑΝΗΛΘΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑΝ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ Ε. Κ.

ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ: ΕΠΛΗΣΙΑΣΑΜΕΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ, ΑΛΛΑ ΑΠΟ ΕΛΛΕΙΨΙΝ ΘΑΡΡΟΥΣ ΕΧΑΣΑΜΕΝ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑΝ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΑΠΟΚΛΕΙΕΙ ΤΗΝ ΣΥΓΚΛΗΣΙΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΣΥΝΕΧΩΣ «ΑΙΣΙΟΔΟΞΕΙ» ΟΤΙ ΘΑ ΕΛΘΗ Η ΕΝΩΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 25.— Εἰς τὴν Βουλὴν διεξήχθη καὶ ἐπερατώθη σήμερον (χθὲς), πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ. Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠδυνήθη κατὰ τὴν διεξαχθεῖσαν συζήτησιν, νὰ παράσχῃ ἔστω καὶ μίαν ἱκανοποιητικὴν ἀπάντησιν εἰς τὰ ἐρωτήματα, τὰ τεθέντα ὑπὸ τῶν δύο ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Μόνη παραφωνία εἰς τὴν ὅλην διεξαγωγὴν τῆς συζητήσεως, ὑπῆρξεν ἡ φράσις τοῦ κ. Ἀνδρ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος, ὁμιλῶν, ἀφοῦ εἶπεν ὅτι ἐπετέλεσεν ἐθνικὴν ἀποστολὴν εἰς τὴν Κύπρον, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν κ. Κανελλόπουλον, εἶπε τὰ ἑξῆς: «Τιμῶ τὸν κ. Κανελλόπουλον. Δὲν δύναται ὅμως οὗτος νὰ εἶναι τιμητής». Ὁ κ. Κανελλόπουλος δὲν ἐθεώρησε σκόπιμον νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἀπρεπῆ φράσιν τοῦ υἱοῦ Παπανδρέου. Ὁ πρωθυπουργὸς ὅμως κ. Γ. Παπανδρέου ἐστενοχωρήθη μεγάλως ἀπὸ τὴν φράσιν τοῦ υἱοῦ του, ὡς τουλάχιστον παρουσίαζον αἱ ἀντιδράσεις τῆς φυσιογνωμίας του. Εἰς τὴν δευτερολογίαν του, ὁ κ. Κανελλόπουλος εἶπεν ὅτι δὲν ἐθεώρησε σκόπιμον νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν φράσιν τοῦ κ. Ἀνδρ. Παπανδρέου, διότι θὰ ἦτο πολὺ σκληρὸς καὶ πικρός.

Αἱ ἀγορεύσεις τῶν ἀρχηγῶν

ΑΘΗΝΑΙ, 25 — Ἡ Βουλὴ συνῆλθε σήμερον (χθὲς) τὴν πρωΐαν μὲ μοναδικὸν θέμα τὴν συζήτησιν τοῦ Κυπριακοῦ. Ἡ συζήτησις θὰ περιορισθῇ μεταξὺ κυβερνήσεως καὶ ἀρχηγῶν τῶν κομάτων.

Πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Μαρκεζίνης, ὁ ὁποῖος, ἐτόνισεν, ἐν ἀρχῇ, ὅτε ἐπεβάλλετο νὰ γίνῃ ἡ σημερινὴ συζήτησις «διότι καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν Τουρκίαν, ὅπου, βεβαίως, δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ λειτουργία τῆς δημοκρατίας εἶναι ὑποδειγματική, ἡ Βουλὴ τηρεῖται συνεχῶς ἐνήμερος ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ», ἐνῷ ἐδῶ ἀπὸ τετραμήνου συμβαίνει τὸ ἀντίθετον.

Παντοῦ, ἀλλὰ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν πολιτικὴν ἐτόνισε, τίποτε δὲν εἶναι περισσότερον ἐπικίνδυνον ἀπὸ τὴν ἄγνοιαν τῆς πραγματικότητος, τὰς ψευδαισθήσεις καὶ τὴν σύγχυσιν. Πλανᾶται δὲ ἡ Κυβέρνησις, ὑποστηρίζουσα ὅτι ἀκολουθεῖ, εἰς τὸ ἐθνικὸν θέμα, «κρυσταλλίνην» πολιτικήν· διότι σπανίως πολιτικὴ ὑπῆρξε τόσον συγκεχυμένη, ὥστε νὰ καταντᾷ περίπου ἀνύπαρκος καὶ τόσον ἀνεδαφική, ὥστε νὰ ὁμοιάζῃ μᾶλλον μὲ εὐχολόγιον!... Εἰδικῶς ὡς πρὸς τὸ Κυπριακόν, οἱ πολιτικοὶ ὀφείλουν νὰ ἀποβλέπουν εἰς τὴν Ἕνωσιν αὔριον ἢ μεθαύριον καὶ ὄχι «κάποτε».

ΑΝΑΓΚΗ ΚΟΙΝΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ἀκολούθως ὁ ρήτωρ, διεμαρτυρήθη, διότι ἀπὸ ἔτους ἤδη ἡ Κυβέρνησις ἀποφεύγει τὴν σύγκλησιν Συμβουλίου τοῦ Στέμματος, ὥστε νὰ συζητηθῇ τὸ Κυπριακόν, εἰς ὅλον τὸ βάθος καὶ τὰς σοβαρὰς ἐπιπτώσεις του.

«Εἶναι —προσέθεσε— σύνηθες ἀτυχῶς, κυβερνήσεις, διστάζουσαι ν' ἀντιμετωπίσουν διάλογον, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἀλλὰ τηρουμένων πρακτικῶν, νὰ ἰσχυρίζωνται ὅτι αὐταὶ ἔχουν τὴν εὐθύνην —ὡς ἐὰν θὰ ἔπαυον νὰ τὴν ἔχουν, ἐὰν συνεκάλουν Συμβούλιον τοῦ Στέμματος καὶ ἐνέμενον εἰς τὴν πολιτικήν των!...».

Ἐν συνεχείᾳ ἀνέγνωσε χειρόγραφον τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, κατηγοροῦντος τὴν Κυβέρνησιν τοῦ 1933, ὅτι «κατήργησε τὴν ἀπὸ 4ετίας ἀκολουθεῖσαν παρ' ἐμοῦ (τοῦ Βενιζέλου) πολιτικὴν ποῦ νὰ ζητῆται ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν γνωμῶν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν κομμάτων, ἐπὶ ζητημάτων γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος, ὥστε ν' ἀποφύγῃ τὸν κίνδυνον τῆς καταδημαγωγήσεως τοῦ λαοῦ».

Προφανές, εἶναι, οὕτω— συνέχισεν ὁ κ. Μαρκεζίνης— ὅτι ὁ Ἐλ. Βενιζέλος οὐδεμίαν ἔκαμνε διάκρισιν μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων.

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Μεθ' ὃ ὁ κ. Μαρκεζίνης, τονίζων, ὅτι ἐπεβάλλετο νὰ ὑπομνησθῇ εἰς τὴν ἐκ τῶν Φιλελευθέρων προερχομένην μερίδα τοῦ Κοινοβουλίου πῶς ἐσκέπτοντο οἱ ἀρχηγοί της, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ἀγορεύσεώς του, ἀρχίζων ἀπὸ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν τῆς 3ης παρελθόντος Ἰουλίου, ὁπότε ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἐξέθεσεν εἰς τὴν Βουλὴν τὰ πορίσματα τοῦ ταξιδίου του εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ Γαλλίαν, ἀποκρύπτων, ὅτι εἶχεν, ἤδη, λάβει καὶ σχετικὸν μήνυμα τοῦ Προέδρου Τζόνσον, τὸ ὁποῖον ἐπροτίμησε νὰ κρατήσῃ μυστικόν: «Κατὰ τὰ ἄλλα— λέγει— κατέστησα σαφεστέρας τὰς ἀπόψεις μου, ἀπὸ τῆς 12ης Μαΐου, ὅτε εἶπον, ὅτι ἀντικειμενικός μας σκοπὸς δέον νὰ εἶναι εἷς καὶ μόνος: εὐθέως ἡ Ἕνωσις.

»Καὶ ὅταν μὲν ἐγὼ ἐζήτουν τὴν Ἕνωσιν, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς προσεπάθει νὰ μὲ πείσῃ νὰ ἀνακαλέσω τὴν λέξιν, τὴν ὁποίαν ἐθεώρει ἰμπεριαλιστικήν. Τώρα, ὅμως, ὅτε ὁ κ. Πρωθυπουργός, μὴ φοβούμενος, πλέον, μήπως θεωρηθῇ ἰμπεριαλιστής, δὲν ἀρκεῖται, ἁπλῶς νὰ ταχθῇ μετριοφρόνως, ὡς ἐγώ, ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως, ἀλλὰ διακηρύττει, ὅτι «ἡ Ἕνωσις ἔρχεται!», τώρα, λοιπὸν πολὺ φοβούμεθα, ὅτι αὐτὴ ἀπεμακρύνθη... Δὲν εἶναι, δυστυχῶς, ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν ἐπλησιάσαμεν εἰς τὴν Ἕνωσιν καὶ ἀτυχῆ γεγονότα, τὴν ὑστάτην ὥραν, περιέπλεξαν τὴν κατάστασιν. Κάποτε θὰ ἀποκαλυφθῇ, ὅτι καὶ κατὰ τὸ λῆξαν θέρος, ἐπλησιάσαμεν πάρα πολὺ πρὸς τὴν Ἕνωσιν, καὶ ἀπὸ μυωπίαν, ἔλλειψιν θάρρους, ἀδυναμίαν ἀναγνωρίσεως τῆς πραγματικότητος καὶ σειρὰν ἐν γένει λαθῶν, ἐχάσαμεν τὴν εὐκαιρίαν. Καὶ τοῦτο, παρ' ὅλον ὅτι, σπανίως εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἑνώσεως εἴχομεν τόσον ἰσχυροὺς συμπαραστάτας, ὅσον τὸν τελευταῖον καιρόν».

Η ΑΝΑΜΙΞΙΣ ΤΗΣ ΣΟΒ. ΕΝΩΣΕΩΣ

Ὁ κ. Μαρκεζίνης ἀνέγνωσε κατόπιν ἀνέκδοτον μνημόνιον, τὸ ὁποῖον ἰδιοχείρως ἔγραψεν ὁ Ἐλευθ. Βενιζέλος, ὡς πρωθυπουργὸς (6 Νοεμβρίου 1931), περὶ τῆς συνομιλίας του μετὰ τοῦ Ἄγγλου πρεσβευτοῦ Ράμσαιϋ, μετὰ τὸ Κυπριακὸν κίνημα τοῦ 1931 καὶ ἐπανερχόμενος εἰς τὴν σημερινὴν πραγματικότητα, ὁ κ. Μαρκεζίνης ἐτόνισεν, ὅτι, ἐάν, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ Ἀγγλία ἀντετίθετο εἰς τὴν Ἕνωσιν, τώρα διεδέχθησαν τοὺς Ἄγγλους εἰς τὸ θέμα αὐτὸ τὰ Σοβιὲτ καὶ οἱ Ἀδέσμευτοι ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν «αὐτονομίαν» αὐτῆς, ὡς θὰ ἐλέγομεν ἄλλοτε.

«Δὲν εἶναι ἀνάγκη ἑρμηνείας τοῦ Τουρκο - Σοβιετικοῦ ἀνακοινωθέντος πρὸς τοῦτο —λέγει— διότι ἁπλῆ λογικὴ χρειάζεται μόνον: Δὲν θὰ ἦτο νοητὸν νὰ θέλουν νὰ βοηθήσουν, τελικῶς, τὴν Ἕνωσιν, ἐκτὸς ἐὰν καὶ ἡ Ἑλλὰς καθίστατο ἀδέσμευτος! Ἀμφιβάλλω δέ, ἂν θὰ τοὺς ἤρκει καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ ἀποστρατιωτικοποίησις τῆς Κύπρου, εἰς τὴν ὁποίαν, ἀπὸ τῆς ἰδικῆς των σκοπιᾶς ἐκτιμῶν τὰς ἐπιδιώξεις τῶν ἀδεσμεύτων, ἐπιμένει ὁ Μακάριος διὰ τῆς τελευταίας συνεντεύξεώς του.

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΥΣΕΩΣ

Ἐτόνισεν ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Μαρκεζίνης, ὅτι ἀπετέλει σφάλμα τεράστιον, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, μὴ κατανοήσασα ἐγκαίρως, ὅτι οὔτε οἱ Ἀμερικανοί, οὔτε οἱ Δυτικοὶ ἐν γένει θὰ εἶχον λόγον πλέον νὰ ἀρνοῦνται τὴν Ἕνωσιν, ἠρνήθη τὰς ἀπ' εὐθείας συνομιλίας δι' αὐτήν. Τὸ θέμα — λέγει — ἦτο αἱ τυχὸν παραχωρήσεις μας νὰ μὴ ἀλλοιοῦν τὴν οὐσίαν! Ὄχι τὸ νὰ φοβούμεθα τὴν συζήτησι ἀλλὰ νὰ μὴ φοβούμεθα τὴν συζήτησιν, ἀλλὰ νὰ μὴ συζητῶμεν ὑπὸ τὸ κράτος φόβου!... Συνήθως δὲν πταίουν μόνον οἱ Ρῶσοι, οἱ Ἀμερικανοὶ ἢ οἱ Ἄγγλοι, ὅταν ὑποστηρίζουν τοὺς ἀντιπάλους μας, ἀλλὰ ἡμεῖς, ὅταν εἴμεθα ἀνίκανοι νὰ τοὺς πείσωμεν, ὅτι κοινὸν συμφέρον μας— φυσικὰ δὲ θὰ ἦτο εὐκολώτερον τοῦτο πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῶν Δυτικῶν, παρὰ πρὸς Ἀνατολάς, ἐφ' ὅσον καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν Δύσιν ἀνήκομεν. Δὲν νοεῖται δὲ νὰ ἀφήνωμεν νὰ δημιουργῆται ἀντιδυτικὸν πνεῦμα παρ' ἡμῖν— καί, μάλιστα, ὄχι κἂν κατόπιν ἀποφάσεως περὶ προσαρμογῆς τῆς Ἑλλάδος, πρὸς νέαν πολιτικήν, ἀδέσμευτον ἢ ἄλλην. Διότι, ἐδῶ, πλησιάζομεν ν' ἀφήσωμεν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι καὶ αὐτὸ σχεδὸν τὸ ἐμπιστευόμεθα εἰς τὸν Μακάριον, ἐνῷ ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ λάβῃ ἐπ' αὐτοῦ θέσιν, ἀποσαφηνίζουσα τὴν Ἑλληνικὴν γραμμήν... Τί ἐκερδίσαμεν σήμερον, ἀρνούμενοι πρὸ μηνῶν τὴν συνάντησιν τοῦ Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ μὲ τὸν Τοῦρκον; Οὐδὲν ἄλλο, πέραν τοῦ ὅτι ζῶμεν τὴν ἀθλιότητα τῶν τελευταίων ὑπολοίπων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁ ὁποῖος κατὰ βάρβαρον τρόπον ἐκριζοῦται ἀπὸ τὴν Κων)πολιν!... Ἀφίνω δέ, ὅτι ὅσον ὑποτιμῶμεν τὴν ρεαλιστικὴν αὐτὴν ἄποψιν τόσον διατρέχομεν μεγαλείτερον κίνδυνον ν' ἀποφασίσουν κάποτε οἱ Μεγάλοι ἐρήμην ἡμῶν καί, ἀπὸ πρωταγωνισταί, νὰ μεταβληθῶμεν εἰς ἁπλοῦς θεατάς!..

«Ἡ Κύπρος ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς τὸ προσκήνιον σήμερον— ἐτόνισεν ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Μαρκεζίνης— εἶναι ἓν σημεῖον, δὲν εἶναι τὸ πᾶν. Καὶ ἡμεῖς ἀντιμετωπίζοντες νέαν πραγματικότητα πρέπει νὰ κερδίσωμεν τὴν Κύπρο χωρὶς νὰ χάσωμεν τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Κύπρος πρέπει νὰ ἔχουν κοινὴν πορείαν, ἀλλὰ τὴν εὐθύνην τῆς πορείας αὐτῆς ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἡ Μητέρα καὶ ὄχι ἡ Κόρη».

ΑΙ ΧΑΜΕΝΑΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑΙ

Ἀκολούθως ὁ ρήτωρ ὑπογραμμίζων ὅτι, εὐθὺς μετὰ τὸν τελευταῖον Πόλεμον ἡ Κύπρος θὰ ἠδύνατο νὰ περιέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐάν, ἐξ αἰτίας τῆς κακῆς πολιτικῆς μας, δὲν εἶχε παραδοθῆ ἡ χώρα εἰς τὴν Λαοκρατίαν καὶ τὸν Συμμοριτοπόλεμον, ἀπεκάλυψεν, ὅτι, τὰς παραμονὰς τοῦ Δόγματος Τρούμαν, εἶχε διαβιβασθῆ ἐμπιστευτικῶς εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων ὑπὸ τοῦ Σταίητ —Ντηπάρτμεντ ἓν εἶδος προσχεδίου τοῦ Δόγματος, διακηρύσσον ρητῶς, ὅτι «ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ἠνόει τὴν ἕνωσιν τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος». Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἀπεσύρθη, κατόπιν ἐνεργειῶν τῶν Ἄγγλων. στηριζομένων εἰς τὸν τότε κίνδυνον τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς Λαοκρατίας καὶ τοῦ συμμοριτοπολέμου.

Ἐτόνισεν, ἐν συνεχείᾳ, ὁ κ. Μαρκεζίνης ὅτι καὶ ὁ παράγων χρόνος ἀποβαίνει σήμερον εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος.

ΜΙΑ ΚΑΙ ΜΟΝΗ ΕΝΩΣΙΣ !

Καὶ ὁ ρήτωρ κατέληξεν: Βαδίζομεν ἤδη πρὸς τὸ πλέον ἐπικίνδυνον ἀδιέξοδον. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει καὶ τὴν ὑστάτην, ἔστω, ὥραν νὰ τὸ ἀντιληφθῇ, πρὶν εἶναι πολὺ ἀργά. Νὰ ἀναλάβῃ αὐτὴ τὴν ὅλην διεύθυνσιν εἰς τὰς χεῖρας της καὶ ἐξ ἀφορμῆς καὶ τῆς προσφάτου συνεντεύξεως τοῦ Μακαρίου, νὰ ἀποσαφηνίσῃ πλήρως τὴν θέσιν της, πρῶτον ὡς πρὸς τὸ θέμα τοῦ ἀνοχυρώτου γενικῶς καὶ εἰδικώτερον: Πότε; Πρὶν ἢ μετὰ τὴν Ἕνωσιν. Δεύτερον, ὡς πρὸς τὸ θέμα τῶν Βρεταννικῶν βάσεων καὶ τρίτον ὡς πρὸς τὸ ἂν ἀρνῆται οἱανδήποτε μορφὴν ἠγγυημένης ἀνεξαρτησίας.

Εὔχομαι τότε νὰ χαράξῃ καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ σταθερῶς τὴν μόνην, πράγματι, «κρυσταλλίνην πορείαν». Τὴν πορείαν πρὸς τὴν Ἕνωσιν. Δὲν ὑπάρχουν δὲ Ἑνώσεις πολλῶν εἰδῶν. Ἀλλὰ μία καὶ μόνη. Καθ' ὃν τρόπον δὲν ὑπάρχει δημοκρατία Δυτικοῦ τύπου καὶ Ἀνατολικοῦ, ἀλλὰ ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία, ἡ θεμελιουμένη εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ σεβομένη τὸν ἄνθρωπον, οὕτω δὲν ὑπάρχει Παπανδρεϊκὴ ἢ Μακαριακὴ ἢ Μαρκεζινικὴ Ἕνωσις. Ἀλλὰ μία καὶ μόνη: Ἐκείνη, ἡ ὁποία οὔτε θέτει οὔτε δέχεται ὅρους. Εἶναι αὐτή, διὰ τὴν ὁποίαν ἠγωνίσθησαν οἱ Κρῆτες εἰς τὸ Ἀρκάδι, εἰς τὸ Ἀκρωτήρι καὶ εἰς τὸ Θέρισον. (Χειροκροτήματα).

ΣΤΙΧΟΜΥΘΙΑ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΚΑΙ ΜΑΡΚΕΖΙΝΗ

Ἀμέσως μετὰ τὸ πέρας τοῦ λόγου τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν, ἐγερθεὶς ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἐζήτησε νὰ πληροφορηθῇ τὰς συγκεκριμένας ἀπόψεις τοῦ κ. Μαρκεζίνη ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν ἀνταλλαγμάτων ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, εἰς περίπτωσιν διμερῶν συνομιλιῶν Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ. Ὁ κ. Μαρκεζίνης, ἀπαντῶν, ἐτόνισεν ὅτι τὰς σχετικὰς ἀπόψεις του δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκθέσῃ δημοσίᾳ.

«Ἐὰν ὁ κ. Πρόεδρος, συνέχισεν, ἐπιθυμῇ νὰ τὰς ἀκούσῃ, ὀφείλει νὰ συγκαλέσῃ Συμβούλιον Στέμματος, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ πρασκληθῶ καὶ ἐγώ».

Ο ΔΙΧΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΙΔΕΑΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΣΗΜΕΙΩΘΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΑΜΕΙΛΙΚΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΝΑΓ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Μετὰ τὸν ἀρχηγὸν τῶν Προοδευτικῶν κ. Σπ. Μαρκεζίνην, τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Παν. Κανελλόπουλος, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Τὸ Κυπριακὸν εἶχεν ἀνέκαθεν μίαν καὶ μοναδικὴν μορφήν, τὴν μορφὴν ποὺ ἥνωσεν ὅλους τοὺς Ἕλληνας ἁπανταχοῦ τῆς γῆς. Ἦτο μονοσήμαντος ἡ ἀξίωσις τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς. Ὁ Ἐθνάρχης Μακάριος ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν πραγματικὰ μεγάλων ἱστορικῶν βημάτων. Εἰς ὅλας δὲ αὐτὰς τὰς περιόδους καὶ μέχρι πρό τινος, μία ἦτο ἡ μορφή, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐνεφανίζετο τὸ Κυπριακόν. Σκοπὸς ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἦτο ἡ ἀνεπιφύλακτος Ἕνωσις τῆς Κύπρου μὲ τὴν μητέρα Ἑλλάδα, οἱονδήποτε καὶ ἂν ἦτο τὸ Ἑλληνικὸν καθεστὼς καὶ οἱαιδήποτε καὶ ἂν ἦσαν αἱ ὑποχρεώσεις τῆς μητροπόλεως.

»Διὰ πρώτην φορὰν ἐκλονίζετο σοβαρῶς ἡ ἑνότης τῶν Ἑλλήνων διὰ τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν. Διὰ πρώτην φορὰν ἡ Ἕνωσις, εἴτε τὸ εἶπεν ὁ ἡγέτης τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας εἴτε ὄχι, ἡ Ἕνωσις συνεδυάσθη μὲ ὅρους. Βέβαιον εἶναι, ὅτι ὁ διχασμὸς περὶ τὴν σύλληψιν τῆς ἰδέας τῆς Ἑνώσεως ἐσημειώθη — καὶ ἐσημειώθη ἀπὸ ἀπόψεως ἱστορικῆς καὶ διπλωματικῆς — ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ σύμπτωσις, ὅτι αὐτὴ ἡ ἐξέλιξις, ἡ ὁποία ὡδήγησεν εἰς ἄσχετον πρὸς τὸν ἰδεολογικὸν διχασμὸν μεταξὺ Ἄκρας Ἀριστερᾶς καὶ ἡμῶν τῶν ἄλλων διαφορισμὸν περὶ τὴν σύλληψιν τῆς ἰδέας τῆς Ἑνώσεως, δὲν εἶναι σύμπτωσις ὅτι αὐτὸ συνέβη ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἀξιοτίμου κ. Παπανδρέου.

»Ἀπὸ τῆς ἀνόδου εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἐσημειώθησαν δημοσίως ἀσυνέπειαι καὶ ἀντιφάσεις εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ Κυπριακοῦ, ὥστε οἱ Ἕλληνες τῆς Κύπρου καὶ ὁ ἀρχηγός των εὑρέθησαν συχνὰ ἐνώπιον οὐσιωδῶν ἀδιεξόδων καὶ ἤχθησαν εἰς τὴν χάραξιν ἰδίας πολιτικῆς. Δὲν εἶναι εὔκολον πρᾶγμα ἡ ὑπεύθυνος ἄσκησις ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἐνόμιζεν, ὅτι ἐδικαιοῦτο μὲ ὡρισμένας ἐπιτυχεῖς καὶ ὡραίας φράσεις νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ πρόβλημα τὸ Κυπριακόν, ὡς ἀντιπολίτευσις, ἂν καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε τὸ αἴσθημα τῆς ἀμέσου εὐθύνης. Τώρα ὅμως εἶναι Κυβέρνησις καὶ ἡ ἀντιμετώπισις εἶναι δύσκολος.

ΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ ΤΟΥ 1959 ΔΕΝ ΗΣΑΝ ΕΘΝΙΚΩΣ ΠΡΟΔΟΤΙΚΑΙ

Τὸ ποίαν σημασίαν εἶχον αἱ συμφωνίαι τοῦ 1959 δὲν θὰ τὸ ἐξετάσωμεν σήμερον. Ἀρκεῖ πρὸς σχολιασμὸν τῶν συμφωνιῶν ἐκείνων, ἡ πρόσφατος παρατήρησις τοῦ Μακαρίου, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι ἀπὸ τὴν οἱανδήποτε δέσμευσιν τῶν συμφωνιῶν τοῦ 1959 εὐκολώτατα ἦτο δυνατὸν νὰ ἀπαλλαγῇ ἡ Κύπρος. Ἄρα αἱ συμφωνίαι δὲν ἦσαν ἐθνικῶς προδοτικαί. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐτόνισεν ἀντιθέτως ὅτι ἀπὸ οἱαδήποτε ἄλλα δεσμά, τὰ ὁποῖα θὰ ἐχαλκεύοντο, θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀπαλλαγῇ ἡ Κύπρος. Αὐτὴ ἡ διατύπωσις περιελήφθη εἰς συνέντευξιν τοῦ Μακαρίου.

Δὲν προέβη εἰς καταγγελίας περὶ ἐθνικῆς προδοσίας, ἀλλὰ ὡμολόγησεν ὅτι αἱ συμφωνίαι εἶχον καὶ σπουδαῖα πλεονεκτήματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ περὶ καταργήσεως τοῦ ἀποικιακοῦ καθεστῶτος. Τὸ ὡμολόγησε ὁ νῦν πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ ἐτόνισεν ἐν συνεχείᾳ ὅτι αἱ συμφωνίαι περιελάμβανον σημαντικὰ μειονεκτήματα. Ἔθεσεν ἑπομένως τὰ ζητήματα ἀντικειμενικῶς. Διατὶ ὅμως ἔπαυσε νὰ εἶναι ἀντικειμενικὸς μετὰ τὸ 1961; Διότι εἰσῆλθεν εἰς τὸν «ἀνένδοτον ἀγῶνα».

Ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μεταβάλῃ κανεὶς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν θεμάτων πολιτικὴν καὶ γραμμὴν ἀναλόγως τῶν χρωμάτων, τὰ ὁποῖα προσλαμβάνει ὁ ἐσωτερικὸς πολιτικὸς ἀγών. Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς κυβερνήσεως ἔβλεπε τὰ ἀντίθετα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἐπρόκειτο νὰ συμβοῦν, λόγῳ μεγάλης αὐτοπεποιθήσεως, ἡ ὁποία συχνὰ τὸν παρασύρει.

Ἀναμφισβητήτως ἔκτοτε ἤρχισε νὰ βλέπῃ τὰς δυσκολίας καὶ μετέβη, ὅταν εἶδεν ὅτι οἱ κίνδυνοι ἦσαν μεγάλοι, εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας, τὴν Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν. Ὅταν ἐπέστρεψεν ἐδήλωσεν ὅτι οἱ συνομιληταὶ τοῦ συνεφώνησαν μετ' αὐτοῦ. Δὲν δικαιούμεθα νὰ λέγωμεν πράγματα ποὺ δὲν εἶναι ἀκριβῆ εἴτε διότι αὐταπατώμεθα, εἴτε διὰ νὰ καλύψωμεν ἓν γεγονός.

Καὶ δὲν ἀνεκοίνωσε τὸ μήνυμα Τζόνσον. Ἀλλὰ τὸ εἶπεν ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἄφιξιν του εἰς Ἀθήνας. Ὅταν προέβη ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἰς δηλώσεις, ὅτι μόνη ὁδὸς εἶναι ὁ ΟΗΕ, εἶχε πλήρη γνῶσιν τοῦ τί εἶχεν ἀκούσει. Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἤρχισαν αἱ συζητήσεις εἰς Γενεύην, Καὶ αἱ συζητήσεις εἶναι γνωσταί. Οὕτω, ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως εὑρέθη εἰς ἀνακολουθίαν, διότι ἐδήλωσεν ὅτι ἡ μόνη λύσις εἶναι ὁ ΟΗΕ, ἐνῷ εἰς τὴν Γενεύην ἐγένοντο ἔμμεσαι ἐπαφαὶ καὶ μετὰ τοῦ Ἕλληνος ἀντιπροσώπου.

Καὶ ἔφθασεν ἡ δραματικὴ ὥρα τοῦ βομβαρδισμοῦ τῶν Ἑλλήνων τῆς Κύπρου. Καὶ ἐθρήνησεν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θύματα. Δὲν ὑποστηρίζομεν τὸν πόλεμον. Ἁπλούστατα, δὲν ἔπρεπε νὰ εἶχον προηγηθῆ οἱ εὔκολοι μεγάλοι καὶ πανηγυρικοὶ λόγοι. Οὔτε εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἀφορμῶν ἐνδεχομένης ἐπιθέσεως τῆς Κύπρου. Ἔπρεπε νὰ ἐξετασθοῦν αἱ περιπτώσεις ρεαλιστικῶς, ἱστορικῶς καὶ ἀντὶ μεγάλων λόγων, νὰ γίνῃ ἡ συστηματικὴ ἐκείνη ἐνέργεια, ἡ ὁποία δυνατὸν νὰ ἐγένετο καὶ νὰ μὴν εἶχεν ἀποτελέσματα. Ἀλλὰ αὐτὸ ἔπρεπε νὰ γίνῃ πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου ἐπιθέσεως. Καὶ εὑρέθη ἡ κυβέρνησις ἐκτεθειμένη λόγῳ τῶν μεγάλων λέξεων, τὰς ὁποίας εἶχε χρησιμοποιήσει.

ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΜΟΣΧΑΣ —ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Τὴν 19ην Σεπτεμβρίου εὑρέθη, ὁ πρωθυπουργός, ἐνώπιον τετελεσμένου γεγονότος τῶν ἐπαφῶν καὶ τῶν διαπραγματεύσεων Κύπρου — Μόσχας. Καὶ ἐρωτηθεὶς ποία εἶναι ἡ γνώμη του περὶ τῶν διαπραγματεύσεων εἶπεν:

«Ἀποτελεῖ δικαίωμα καὶ χρέος νὰ ζητήσῃ βοήθειαν ἡ Κύπρος διὰ τὴν ἄμυνάν της ἀπὸ ὅπου εὕρῃ» Τὸ εἶπεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ἐδήλου ἐπὶ μῆνας ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀνελάμβανε τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Κύπρου.

Καὶ προχωρῶ: Ἔρχομαι εἰς τὰς ἐν Θεσσαλονίκῃ δηλώσεις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Ὅταν μετέβη ὁ κ. Παπανδρέου εἶπεν: ἡ Ἕνωσις ἔρχεται. Ἀλλὰ κατὰ τὴν 27ην Ὀκτωβρίου, ὁπότε ὡμίλησε πρὸς τοὺς νέους, ἐπανέλαβε, σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ἐκεῖ τὴν φράσιν, ἡ Ἕνωσις ἔρχεται. Καὶ προσέθεσεν ὅτι ἡ μόνη λύσις εἶναι ἡ Ἕνωσις. Ἀλλὰ ἐκεῖ εἶπε τοῦτο.

Δύο ἢ τρεῖς ἑβδομάδας μετὰ ταῦτα σημειοῦται τὸ γεγονὸς τοῦ ἀναπληρωτοῦ ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς παραιτήσεως ἐμφανίζεται τὸ ὄργανον τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς πρὶν ἀκόμη ἔλθῃ τὸ θέμα ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ προβαίνει εἰς ἀποκαλύψεις, σχετικῶς μὲ τὴν παραίτησιν τοῦ ἀναπληρωτοῦ ὑπουργοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο ἁπλῶς Συντονισμοῦ, ἀλλ' εἶχε δικαιοδοσίας, σημαντικάς. Καὶ εἶπε τὸ ὄργανον τῆς Ἀριστερᾶς ὅτι ἡ παραίτησις ὀφείλεται εἰς παρέμβασιν ξένων — φίλων — συμμάχων τῆς Ἑλλάδος. Καὶ γίνεται συζήτησις εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἶπεν ὁ κ. Ἠλιοῦ ὅτι ἔπεσεν ὁ κ. Ἀνδρ. Παπανδρέου λόγῳ παρεμβάσεων τῶν ξένων. Ὡμίλησε περὶ τοῦ ἀειμνήστου Πιουριφόυ καὶ περὶ «καμαρίλλας».

ΑΙ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ

Ἐλέχθησαν, λοιπόν, ὅλα αὐτὰ καὶ ἠγέρθη ὁ κ. Πρωθυπουργὸς νὰ ὁμιλήσῃ καὶ ἐδήλωσε πανηγυρικῶς, ὅτι τὸ θέμα τῶν ἐκθέσεων, ὡς ἐὰν αὐτὸ ἦτο τὸ μόνον, τὸν ἐκπλήσσει, καὶ δὲν ἀπήντησεν εἰς τὰ ἐρωτήματα τὰ ὁποῖα τοῦ ἔθεσα τότε. Ἐλυπήθην δι' αὐτό, διότι ἔπρεπε νὰ διαχωρίσῃ διὰ τὸ πρῶτον μέρος τοῦ λόγου τοῦ κ. Ἠλιοῦ καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ διαχωρίσῃ διὰ τὰ ὑπόλοιπα, τὰ περὶ «καμαρίλλας» καὶ ἐχρειάσθη τὸ ἀπόγευμα νὰ προβῇ εἰς δήλωσιν διαμαρτυρίας ὁ πρεσβευτὴς τῶν Η.Π.Α.

Ἐρωτῶ: Διατί δὲν προέβη εἰς τὴν διάψευσιν κατὰ τρόπον κατηγορηματικόν, ὅταν κατηγγέλθη ἡ ξένη παρέμβασις ἀπὸ τοῦ βήματος ὑπὸ τοῦ κ. Ἠλιοῦ; Ἢ διατί δὲν ἐτίμησε ἐμὲ διὰ μιᾶς συγκεκριμένης ἀπαντήσεως ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς;

Οἱ Πρωθυπουργοὶ καλὸν εἶναι νὰ ἀποφεύγουν νὰ δίδουν εὐκαιρίας δηλώσεων τῶν πρεσβευτῶν. Τὴν κατηγορηματικὴν διάψευσιν ὤφειλε νὰ εἶχε κάμει ὁ κ. Πρωθυπουργός. Ἐδῶ δὲν ἔπραξεν οὔτε τὸ ἕνα οὔτε τὸ ἄλλο. Καὶ ὄχι μόνον δὲν ἔπραξεν οὔτε τὸ ἕνα οὔτε τὸ ἄλλο, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν διάψευσιν τὴν συμβατικὴν καὶ τυπικήν, εἰς τὴν ὁποίαν προέβη τὸ βράδυ αὐτῆς τῆς ἡμέρας, ἀπέστειλε τὴν ἐπομένην ἡμέραν τὸν παραιτηθέντα ὑπουργὸν Συντονισμοῦ εἰς τὴν Κύπρον. Διατί αὐτὴν τὴν στιγμήν; Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀναμείνῃ ἐπὶ δύο ἕως τρεῖς ἑβδομάδας; Βεβαίως, νὰ μεταβῇ, καὶ πᾶς βουλευτὴς καλὸν εἶναι νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Κύπρον, ἀλλ' ὡς βουλευτὴς καὶ ὄχι μὲ παρατασσόμενα τμήματα στρατοῦ, τὰ ὁποῖα νὰ ἀπονέμουν τιμάς. Διότι ἂν παρετάχθησαν διὰ τὸν παραιτηθέντα ὑπουργόν, θὰ διαμαρτυρηθῶ εἰς τὴν περίπτωσιν ποὺ δὲν παραταχθοῦν δι' οἱονδήποτε μέλος τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας, ὅταν μεταβῇ εἰς τὴν Κύπρον».

Ο κ. ΗΛΙΟΥ ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ

Ὁμιλῶν ἐν συνεχείᾳ ὁ Κοινοβουλευτικὸς ἐκπρόσωπος τῆς ΕΔΑ κ. Ἠλιοῦ, ἐτόνισεν ὅτι οἱ ἐχθροὶ τῆς Κυπριακῆς ἐλευθερίας ἐγκατέλειψαν τὴν φάσιν τῆς βίας, ἡ ὁποία συνίστατο εἰς τοὺς βομβαρδισμοὺς τῆς νήσου καὶ τὴν ἀπειλὴν ἀποβάσεως, ἀλλὰ ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι πάντοτε ἐξ ἴσου σταθεροὶ καὶ ἐπίμονοι.

Εἰσῆλθον, ὑπεγράμμισεν ὁ ὁμιλητής, εἰς μίαν δευτέραν φάσιν, ὅπου κυριαρχοῦν ἡ παραπλάνησις, ἡ συσκότισις καὶ αἱ δολεραὶ θωπεῖαι. Ἔχουν δὲ ὡς στόχον τὴν ἐξουδετέρωσιν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὸν φορέα τῆς διεκδικήσεως τῶν Κυπριακῶν αἰτημάτων εἰς Λευκωσίαν ἢ εἰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὸν κλονισμὸν τῆς ἑνότητος μεταξὺ κυπριακοῦ καὶ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἀκολούθως, ὁ κ. Ἠλιοῦ, προσέθεσεν ὅτι ἡ ΕΔΑ ἀντιτίθεται εἰς τὴν σύγκλησιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Στέμματος καὶ διετύπωσε τὴν διαφωνίαν τῆς παρατάξεώς του πρὸς τὴν ἄποψιν ὅτι ἡ Λευκωσία ἀναλαμβάνει ἐπικινδύνους πρωτοβουλίας, ἀποδεχομένη τὴν βοήθειαν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ τῶν Ἀραβικῶν χωρῶν.

Τὸ Κυπριακόν, συνέχισε, δύναται νὰ λυθῇ μόνον διὰ τοῦ ΟΗΕ, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ὑπόθεσις τῆς Κύπρου θὰ ὑποστηριχθῇ ἀπὸ τὰ 2)3 τῶν μελῶν του, ἤτοι: ἀπὸ τὰς Ἀνατολικὰς καὶ ἀδεσμεύτους χώρας.

Ο κ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΡΟΣΕΠΑΘΗΣΕ ΝΑ ΔΩΣΗ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ

Ὁ ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ.

● —ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΖΟΝΣΟΝ

«Ἂς δεηθῶμεν νὰ ἐκλείψουν αἱ δυνάμεις τοῦ κακοῦ, βίας καὶ τῆς ἀπουσίας ἀνοχῆς»

Η «ΗΜΕΡΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΩΝ» ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ.— Ἡ Ἀμερικανικὴ κοινότης θὰ ἑορτάσῃ σήμερον Πέμπτην τὴν Ἡμέραν τῶν Εὐχαριστιῶν. Πρόκειται διὰ μίαν μεγάλην ἐθνικὴν ἑορτὴν τῶν Ἀμερικανῶν ὁπουδήποτε τοῦ κόσμου, μίαν ἑορτήν, κατὰ τὴν ὁποίαν εὐχαριστοῦν τὸν Θεὸν διὰ τὰς εὐλογίας, τὰς ὁποίας ἔχει Οὗτος ἐπιδαψιλεύσει εἰς τὴν χώραν των καὶ εἰς τοὺς ἰδίους. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅλα τὰ γραφεῖα τῶν Ἀμερικανικῶν Ἀποστολῶν θὰ παραμείνουν κλειστά.

Ἀμερικανικαὶ οἰκογένειαι εἰς τὰς Ἀθήνας θὰ παρευρεθοῦν εἰς ἐκκλησιαστικὰς ἀκολουθίας, αἱ ὁποῖαι θὰ λάβουν χώραν εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου. Εἰς τὴν τελευταίαν αὐτήν, ὁ Ἀμερικανὸς πρεσβευτὴς κ. Χένρυ Λαμπουὴ θὰ ἀναγνώσῃ τὸ σχετικὸν μήνυμα τοῦ Προέδρου Τζόνσον. Εἰς τὸ ἐν λόγῳ μήνυμα ὁ Ἀμερικανὸς Πρόεδρος προτρέπει ὅλους τοὺς Ἀμερικανοὺς ὅπως ἑορτάσουν τὴν Ἡμέραν Εὐχαριστιῶν καὶ «...δεηθοῦν... ὅπως αἱ δυνάμεις τοῦ κακοῦ, τῆς βίας, τῆς ἀδιαφορίας, τῆς ἀπουσίας, ἀνοχῆς καὶ ἀνθρωπισμοῦ ἐξαφανισθοῦν ταχέως ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς καὶ ὅπως ἡ εἰρήνη, ἡ λογική, ἡ κατανόησις καὶ ἡ καλὴ πίστις, δυνηθοῦν νὰ κυριαρχήσουν ἀπολύτως καθ' ὅλον τὸν κόσμον».

Λόγῳ πληθώρας ἐκτάκτου ὕλης, ἀναβάλλεται δι' αὔριον τὸ Γ' ἄρθρον τῆς σειρᾶς «Γάμος - Συζυγία - Οἰκογένεια» τοῦ αἰδεσιμωτάτου κ. Γ. Παπασταύρου

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ

Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

ΑΝΑΓΚΑΙΑ Η ΧΩΡΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 25 —Ὁ ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Π. Πολυχρονίδης, ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐξαγγελθεῖσαν αὔξησιν τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως τῆς χωροφυλακῆς κατὰ 2.500 ἄνδρας καὶ ἀξιωματικοὺς καὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κατὰ 1.000, διηυκρίνησεν, ὅτι τὸ ὅλον θέμα, λόγῳ τῆς ἀπαιτουμένης σημαντικῆς δαπάνης, τελεῖ ὑπὸ τὴν τελικὴν κρίσιν τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως.

Πάντως, προσέθεσεν, ἡ ὡς ἄνω αὔξησις τῆς δυνάμεως τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας ἐκρίθη ὡς ἀπολύτως ἀναγκαία, ὥστε νὰ θεωρῆται μᾶλλον βεβαία ἡ πραγματοποίησίς της.

Ὁ κ. Πολυχρονίδης ἐδήλωσεν ὅτι νέα χωρογραφικὴ κατανομὴ τῆς δυνάμεως τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ ἰδίως τῆς Χωροφυλακῆς ἐπιβάλλεται νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ ταχύτερον, καθ' ὅσον ἡ ἤδη ὀργανικὴ σύνθεσις τῶν ὑπηρεσιῶν των κατὰ περιφερείας δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν σύγχρονον ἀστυνόμευσιν ἀπὸ ἀπόψεως ἐγκληματικότητος, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν σημερινὸν τῶν πληθυσμόν, ὁ ὁποῖος ὑπέστη σημαντικὰς αὐξομειώσεις.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ... ΠΕΡΙΦΑΝΗ ΝΙΚΗΝ ΤΗΣ «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ» ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑΣ

ΚΑΙ «ΑΝΑΨΗΛΑΦΗΣΙΣ» ΔΙΚΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 25 — Ἡ κατάργησις τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 375 «περὶ κατασκοπείας» θεσπισθέντος ἐπὶ 4ης Αὐγούστου, ἡ ἀναψηλάφησις τῶν βάσει αὐτοῦ διεξαχθεισῶν δικῶν καὶ ἡ ἀπόλυσις τῶν καταδικασθέντων ἀπησχόλησεν εὐρυτάτην «συγκέντρωσιν δικηγόρων» πραγματοποιηθεῖσαν χθὲς εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν. Τὴν συζήτησιν ἐκ μέρους τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς ἤνοιξε ὁ δικηγόρος κ. Στ. Κανελλόπουλος καὶ ἀνέπτυξεν ὁ κ. Λ. Φλωράκης. Οἱ συγκεντρωθέντες ἐνέκριναν καὶ σχετικὸν ψήφισμα.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΑΙ ΠΛΗΘΩΡΙΚΑΙ ΤΑΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΑΘΗΝΑΙ, 25 —Αἱ πληθωρικαὶ τάσεις εἰς τὸ κυκλοφοροῦν χαρτονόμισμα συνεχίζονται. Εἰς τὴν κυκλοφορήσασαν χθὲς κατάστασιν τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος προκύπτει μὲν ὅτι ηὐξήθη κατὰ τὸ πρῶτον 15θήμερον τοῦ Νοεμβρίου, τὸ συναλλαγματικὸν ἀπόθεμα κατὰ 3 περίπου ἑκατομμύρια δρχ. καὶ ὅτι κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἡ κυκλοφορία τοῦ χαρτονομίσματος ἐμειώθη κατὰ 548 ἑκατομμύρια δολλάρια. Σύγκρισις ὅμως τῆς κυκλοφορίας τοῦ χαρτονομίσματος κατὰ τὴν ἀντίστοιχον περυσινὴν ἡμερομηνίαν, καταδεικνύει ὅτι ἐφέτος ἐτέθησαν εἰς κυκλοφορίαν τρία περίπου δισεκατομμύρια δρχ., πέραν τῶν περυσινῶν.

ΑΠΟΨΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΜΕ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΝΑ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΘΟΥΝ ΑΙ ΕΠΙΖΗΜΙΑΙ ΗΘΙΚΩΣ ΕΟΡΤΑΙ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΓΝΩΜΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

Παρὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπολίτου δικηγόρου κ. Τάκη Πετροπούλου, κατ' ἐπανάληψιν ἐκλεγέντος δημοτικοῦ συμβούλου, ἐλάβομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν:

«Ὡς ἕνας καὶ ἐγὼ Πατρινός, πονῶν καὶ ἀγαπῶν τὴν πόλιν μας, τὴν καταστᾶσαν, ἴσως μάλιστα καὶ ἄνευ τῆς θελήσεώς μας, τόσον ἔνδοξον καὶ ἱεράν, ὡς ἐκ τῆς παλιννοστήσεως εἰς τὸν καθαγιασθέντα διὰ τοῦ ἐν αὐτῇ μαρτυρίου του τόπον τῆς τιμίας Κάρας τοῦ Πολιούχου μας Πρωτοκλήτου τῶν Ἀποστόλων, ἀλλὰ καὶ ἀνταποκρινόμενος εἰς τὴν περισπούδαστον ἔκκλησιν καὶ προτροπὴν τοῦ Τιμιωτάτου ἐπὶ τοῦ Ἀποστολικοῦ Θρόνου τῶν Πατρῶν Προκαθημένου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας, διακηρύσσω δημοσίᾳ, ὅτι ἀποτελοῦν βεβήλωσιν αἱ προσχεδιαζόμεναι διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος καρναβαλικαὶ ἐκδηλώσεις καὶ δέον νὰ ματαιωθοῦν, ὁριστικῶς δὲ νὰ καταργηθοῦν εἰς τὸ μέλλον. Ἀρκετὰ μᾶς βαρύνει τὸ παρελθὸν καὶ ὀφείλομεν νὰ ἀναγνωρίσωμεν τὴν πλάνην μας διὰ τοῦτο, διὰ τὴν ἀπαλλαγήν μας ἀπὸ τῆς ἐκ τῆς ὁποίας εὐθύνης καὶ πρὸς ὠφέλειαν ἡμῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν μας πρέπει νὰ ἀποκηρύξωμεν τὴν συνήθειαν τούτων, βέβαιοι ὄντες, ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι, ὅτι οὕτω καθιστάμεθα ἄξιοι καὶ εἴμεθα φορεῖς τῆς ἰδιότητος τοῦ πολίτου τῶν Πατρῶν καὶ τοῦ μέλους τοῦ πληρώματος τῆς ὑπὸ τοῦ Πρωτοκλήτου τῶν Ἀποστόλων Ἁγίου Ἀνδρέου ἱδρυθείσης ἐνταῦθα Ἐκκλησίας.

ΤΑΚΗΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Δικηγόρος»

ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν βραβείων τοῦ πνευματικοῦ διαγωνισμοῦ «Ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας», τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὴν Διακίδειον Σχολήν, ὁμιλῶν ὁ γυμνασιάρχης τοῦ Γ' γυμνασίου θηλέων κ. Ἰω. Ἀγγελόπουλος ἐκ μέρους τοῦ κ. Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ἀφοῦ ἀνέφερεν ὅτι ὁ καθιερωθεὶς ἀπὸ τετραετίας διαγωνισμὸς οὗτος ἀποτελεῖ μέσον ἀγωγῆς καὶ μορφώσεως, εἶπε, μεταξὺ ἄλλων, τὰ ἑξῆς:

«Πολλὲς πόλεις, ἀλήθεια, θὰ ἐζήλευαν τὸ προνόμιον, ποὺ ἔχει ἡ Πάτρα, καὶ θὰ ἤθελαν παρόμοια τύχη. Γι' αὐτό, τὶς βλέπομε νὰ ἀναζητοῦν ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ἱστορίας κάποια παράδοσι ἢ ἕνα θρῦλο ἢ ἕνα ἔθιμο, γιὰ νὰ ἀναβιώσουν μιὰ χαμένη αἴγλη ἢ ἕνα περασμένο μεγαλεῖο καὶ νὰ ἀνυψώσουν τὴν πόλι τους σὲ διεθνὲς προσκήνιον, ποὺ θὰ τοὺς ἐξασφαλίσῃ τὴν τιμή, τὴ δόξα καὶ εὐημερία.

»Ἐπ' εὐκαιρίᾳ, ἀκόμη θὰ ἔλεγα πόσον εὐτυχέστεροι θὰ ἦσαν οἱ Πατρινοί, ἂν ἀπὸ τὸν τόπο αὐτὸ ἔλειπαν κάτι ἄλλες ψυχοφθόροι καὶ ἀήθεις ἐκδηλώσεις ἑορταστικές, ποὺ συνηθίζουν νὰ λαβαίνουν χώρα ἐδῶ στὴν Πάτρα σὰν ἀντίποδας τῶν καλῶν καὶ ὑψηλῶν θρησκευτικῶν ἐκδηλώσεων, πού, ἐνῷ αὐτὲς ἐδῶ ἀνεβάζουν ὑψηλά, ἠθικὰ καὶ πολιτιστικά, ἐκεῖνες ἐκεῖ κατεβάζουν σὲ ἐπίπεδα ὑλιστικά, ἀπρεπῆ καὶ χαμηλά. Εἶναι περίεργον, πῶς θυσιάζεται ἡ θεμελίωσι τοῦ ἠθικοῦ μεγαλείου τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ μένει ἄφθαρτο, μπρὸς στὶς ὑλιστικὲς ἐπιδιώξεις, ποὺ εἶναι ταπεινές, μάταιες καὶ ἀνώφελες. Θὰ ἔλεγα πὼς ἀποτελεῖ χρέος τῶν γονέων κυρίως ἐκείνων, ποὺ σκέπτονται πραγματικὰ προοδευτικά, ὅτι πρέπει νὰ πάρουν μιὰ θέσι, δίκην πνευματικῆς σταυροφορίας, ὄχι μὲ χαρακτῆρα πολεμικό, ἀλλὰ σὰν εἶδος πνευματικῆς ἐπανάστασης, ὥστε, ἂν δὲν ἐπιτευχθῇ — πρᾶγμα πολὺ δύσκολον — νὰ ἐξοβελισθῇ τὸ κακόν, τουλάχιστον νὰ περιορισθῇ στὰ ὅρια τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν πόλεων. Ἐξ ἄλλου, ἀντίθετα, εἶναι ἀνάγκη ἐδῶ νὰ γίνῃ ἐκμετάλλευση τῶν εὐνοϊκωτέρων προϋποθέσεων, ποὺ ὑπάρχουν, νὰ καταβληθῇ προσπάθεια νὰ ἀντικατασταθοῦν οἱ ἐπιζήμιες ἠθικὰ συνήθειες μὲ τὶς πνευματικὲς καὶ πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις, παρόμοια σὰν κι' αὐτές, ποὺ γίνονται σήμερα ἐδῶ».

ΤΑ ΠΕΝΤΑΔΥΜΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΔΙΔΟΥΝ ΜΑΧΗΝ ΜΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ,25— Μάχη μὲ τὸν θάνατον δίδουν τὰ πεντάδυμα τοῦ ζεύγους Σαμπόρ, τὰ πρῶτα πεντάδυμα ποὺ ἐγεννήθησαν εἰς τὴν Εὐρώπην. Τὰ βρέφη —τρία κορίτσια καὶ δύο ἀγόρια— ἐτοποθετήθησαν ἀμέσως μετὰ τὴν γέννησίν των εἰς θερμοκοιτίδας, ἀλλ' οἱ ἰατροὶ ἀγωνιοῦν, διότι ὁ τοκετὸς ἦτο πρόωρος. Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ μητέρα τῶν πενταδύμων, ποὺ κατοικεῖ μὲ τὸν σύζυγόν της εἰς προάστειον τοῦ Παρισιοῦ, ἐδήλωσε, χθές, μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν δημοσιογράφων, ποὺ συνωμίλησαν μαζί της, ὅτι οὗτοι τὴν ἐκούρασαν πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὸν τοκετὸν τῶν πενταδύμων.

Οἱ ἀφικνούμενοι Ἕλληνες ἀπὸ τὸ Κογκὸ μεταφέρουν ἐπιδημικὴν ἑλονοσίαν

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΑ ΝΑ ΛΗΦΘΟΥΝ ΕΚΑΣΤΑΧΟΥ ΕΚΤΑΚΤΑ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 25— Τὸ ὑπουργεῖον ὑγιεινῆς δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τὰ κατὰ τόπους ὑγειονομικὰ Κέντρα παραγγέλλει ὅπως ληφθοῦν ἔκτακτα ὑγειονομικὰ μέτρα διὰ τὴν πρόληψιν ἐπιδημικῆς ἐμφανίσεως τῆς ἑλονοσίας.

Ὡς φορεῖς τοῦ μικροβίου ἀναφέρονται οἱ ἐκ Κογκὸ ἀφικνούμενοι καὶ παραγγέλλει ὅπως αἱ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ θέτουν ὑπὸ παρακολούθησιν τοὺς ἐπιστρέφοντας ἐκ Κογκὸ ὁμογενεῖς.

ΑΠΑΝΘΡΩΠΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑ ΕΙΣ ΧΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΝΑΟΥΣΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 25.— Ἕνα ἀπάνθρωπον ἔγκλημα ἀπεκαλύφθη χθὲς εἰς τὸ Ἀρκουδοχώρι τῆς Ναούσης. Ἔξωθι τοῦ νεκροταφείου εὑρέθη μία κεφαλή. Ἐν συνεχείᾳ, ἐκ τῶν ἐρευνῶν, ποὺ ἐνήργησεν ἡ Χωροφυλακή, εὑρέθησαν καὶ δύο κνῆμαι.

Ἡ ἰατροδικαστικὴ ἐξέτασις ἀπεφάνθη ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ Δημητρ. Γούδινου, ἐτῶν 62, ὁ ὁποῖος ἐξηφανίσθη πρὸ μηνός. Ἀργότερον, ἐντὸς τοῦ νεκροταφείου ἀνευρέθησαν καὶ τὰ ἄλλα μέλη τοῦ πτώματος τοῦ Γούδινου. Νέα ἰατροδικαστικὴ ἐξέτασις ἀπεκάλυψεν ὅτι ὁ Γούδινος ἐφονεύθη μὲ μάχαιραν καὶ ἐτεμαχίσθη μὲ πέλεκυν.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι 3 ἡμέρας μετὰ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ Γούδινου εὑρέθη νεκρά, προφανῶς ἐκ δηλητηριάσεως, ἡ σύζυγος του Καλλιόπη, ἐτῶν 56.

Ἤδη, ἡ Χωροφυλακὴ ἔχει συλλάβει καὶ ἔχει θέσει ὑπὸ αὐστηρὰν ἀπομόνωσιν τὰ 7 τέκνα τοῦ ζεύγους Γούδινου, ἀργὰ δὲ τὴν νύκτα ἐγνώσθη ὅτι ἡ ἀνάκρισις κατέχει στοιχεῖα διὰ τὴν διπλῆν πατροκτονίαν.